

תת"ע (תל אביב) 7090-04-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד מחאמיד

תת"ע (תל-אביב-יפו) 7090-04-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד מחאמידשלום תל-אביב-יפו
תת"ע (תל-אביב-יפו) 7090-04-24

מדינת ישראל

נגד

מוחמד מחאמיד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[08.11.2024]

כבוד השופטת שירי שפר

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר הנאשם ביום 15.05.2024.
2. הנאשם הורשע בהעדרו, בעבירה מיום 20.02.2024 של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף אשר פקע ביום 14.11.2019 - עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. הוטלו על הנאשם עונשים של פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 3 חודשים, פסילה מותנית וקנס.
3. לטענת הנאשם לא התייצב לדיון מאחר והוא תושב הצפון וסבר לתומו שלאור המצב הביטחוני, הדיונים ידחו. עוד טען כי פנה למשרד הרישוי לצורך חידוש רישיונו אולם מאחר ונפסל בתיק זה אינו יכול לחדש את רישיונו. לדבריו, לא חידש את רישיונו בשל חובות ישנים וקורסי רענון שחייב לעבור, ובנוסף טען כי עונשו חמור.
4. המאשימה התנגדה לבקשה בשל השהייה בהגשתה - גזר דין ניתן לפני כחצי שנה; הנאשם יכול היה בנקל לברר האם הדיון התקיים - וטענתו אינה מהווה עילה המצדיקה לביטול פסק דין.
5. דין הבקשה להדחות. להלן נימוקיי.
6. בעת הדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן שלא בנוכחות הנאשם, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:
האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא יינתן לו יומו.

- טעמים אלה אינם מצטברים (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03)).
7. אשר לטענת הנאשם כי לא התייצב לדיון שכן סבר בטעות שהדיון ידחה - אין לי אלא לאמץ את עמדת המאשימה - טענה זו אכן אינה מצדיקה ביטול פסק הדין. ככל והנאשם סבר בטעות כי הדיון ידחה - היה עליו לכל הפחות לוודא, מיד לאחר יום הדיון האם התקיים או נדחה. ישיבתו בחיבוק ידיים כמעט חצי שנה - מאיינת טענתו. המצב הביטחוני אכן חריג - והייתי נענית לבקשה לו היתה מוגשת מיד ובסמוך למועד שפיתו בהעדר. לא כך הם פני הדברים.
8. אשר לטענת הנאשם כי ייגרם לו עיוות דין - הנאשם לא כפר בעבירה ולמעשה אישרה - רישיון נהיגתו פקע תקופה העולה על 4 שנים. העונש אשר הוטל הולם את נסיבות ביצוע העבירה ואת עברו התעבורתי של הנאשם אשר הוציא רישיונו בשנת 2012 ולחובתו 24 הרשעות קודמות בתעסוקה - לרבות הרשעות בעבירות דומות. לכן, כל עיוות דין לא ייגרם.
9. שאיפת הנאשם לחדש רישיונו - ראויה אך הוא יעשה כן לאחר שיסיים לרצות פסילתו בתיק זה. ככל ולא פעל לחידוש רישיונו טרם מועד ביצוע העבירה - אין לו אלא להלין על עצמו.
10. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו לביטול פסק דין כדבר בשגרה. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):
- "לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".
12. לאור האמור הבקשה נדחית.
- זכות ערעור כחוק.
- ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ה, 08 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.